

Thema **Joodse mystiek** (Pnr.1263)
Uitgesproken **30 maart 2008**

Ezechiël 1
in het Open Hof te Kampen

Ouderling van dienst

U luistert naar: een opname van 30 maart in het Open Hof te Kampen Een dienst uit een serie van 18 leerdiensten over rabbijnse theologie vanavond de 16^e.

Orde van de dienst:

Zingen Psalm 65: 1
*1. De stilte zingt U toe, o Here,
in uw verheven oord.
Wij zullen ons naar Sion keren
waar Gij ons bidden hoort.
Daar zal men, Heer, tot U zich wenden,
tot U komt al wat leeft,
tot U, o redder uit ellende,
die alle schuld vergeeft.*

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Zingen Psalm 65: 2 en 3
*2. Zalig wie door U uitverkoren
mag wonen in uw hof,
hoezeer hij door zijn schuld verloren
terneerlag in het stof.
Wij worden door U begenadigd
die heilig zijt en goed.
Gij die ons in uw huis verzadigt
met alle overvloed.*

*3. Gij antwoordt met geduchte daden,
Gij treedt voor ons in 't krijt.
God van ons heil, Gij gaat te rade
met uw gerechtigheid.
O Gij vertrouwen aller landen
die ver gelegen zijn,
Gij houdt het oordeel in uw handen,
de aard' is uw domein.*

Gebed om de opening van het Woord.

Schriftlezing Ezechiël 1
1 Op de vijfde dag van de vierde maand in het dertigste jaar, toen ik te midden van de ballingen bij het Kebarkanaal woonde, opende zich de hemel en kreeg ik een visioen van God. **2-3** (Op de vijfde dag van die maand, en wel in het vijfde jaar van koning Jojachins ballingschap, richtte de HEER zich tot de priester Ezechiël, de zoon van Buzi, in het land van de Chaldeeën, bij het Kebarkanaal. Daar werd hij door de hand van de HEER gegrepen.) **[2-3] 3**

4 Dit is wat ik zag: een stormwind, komend uit het noorden, een grote gloeiende wolkenmassa, een vuur van bliksemflitsen. Daar middenin zag ik iets dat glansde als wit goud. 5 In het midden van het vuur zag ik iets dat leek op een viertal wezens. Zo zagen ze eruit: ze leken op mensen 6 maar ze hadden elk vier gezichten en vier vleugels. 7 Hun benen waren recht en hun voeten, die blonken als gepolijst koper, leken op de hoeven van een kalf. 8 Aan hun vier zijden, onder hun vleugels, zag ik mensenhanden. De gezichten en vleugels van de vier wezens zagen er zo uit: 9 hun vleugels raakten elkaar, en omdat ze aan elke kant een gezicht hadden, hoefden de vier wezens zich niet om te draaien als ze zich voortbewogen. 10 Hun gezichten leken van voren op het gezicht van een mens en van rechts op de muil van een leeuw, van links op de kop van een stier en van achteren op de bek van een adelaar. 11 Dat waren hun gezichten. Twee van hun vleugels waren naar boven uitgespreid en raakten elkaar, en met de andere twee bedekten ze hun lichaam. 12 Elk van de wezens bewoog zich recht vooruit, waarheen de geest van God hen ook maar dreef, en ze hoefden zich, waarheen ze ook gingen, niet om te draaien. 13 Ze leken op iets dat eruitzag als brandende, vurige kolen; ze zagen eruit als fakkels. Er ging vuur heen en weer tussen de wezens, een gloeiend vuur, en er kwam bliksem uit het vuur. 14 En zo flitsten de wezens heen en weer, als bliksemstralen. 15 Opnieuw keek ik naar de wezens, en ik zag bij elk van de vier een wiel op de grond staan, aan de voorkant. 16 De wielen glansden alsof ze gemaakt waren van turkoois en ze hadden alle vier dezelfde vorm: ze leken op een wiel midden in een ander wiel. 17 Ze gingen met de vier wezens mee, zonder om te draaien. 18 Hun velgen waren angstwekkend hoog, en elk van de vier velgen was afgezet met ogen. 19 Als de wezens zich bewogen, gingen de wielen mee, en als de wezens opstegen van de aarde, stegen ook de wielen op. 20 Waarheen Gods geest hen leidde, daarheen gingen de wezens: zij volgden de geest en de wielen stegen met hen op, want een en dezelfde geest leidde de wezens en de wielen. 21 Als de wezens zich bewogen, bewogen ook de wielen, en als ze stilstonden, stonden ook de wielen stil. Als ze van de aarde opstegen, stegen ook de wielen op; een en dezelfde geest leidde immers de wezens en de wielen. 22 En boven de hoofden van de wezens was een soort koepel, glinsterend als ijs, angstwekkend – deze koepel strekte zich hoog boven hun hoofden uit. 23 Daaronder stonden ze, en hun vleugels waren uitgespreid en raakten elkaar. Hun twee andere vleugels waren toegevouwen en bedekten hun lichamen. 24 Toen hoorde ik het geluid van hun vleugels. Het klonk als het gebulder van de zee, als de stem van de Ontzagwekkende, als het rumoer van een mensenmassa, als een dreunend leger. Als ze stilstonden vouwden ze hun vleugels weer toe. 25 Toen hoorde ik ook een geluid boven de koepel boven hun hoofd – maar zichzelf stonden stil met toegevouwen vleugels. 26 En boven de koepel zag ik iets dat leek op een troon van saffier, en daarboven, op die troon, zag ik een gedaante als van een mens. 27 Vanaf wat zijn lendenen leken te zijn naar boven toe zag ik iets dat glansde als wit goud en door iets als vuur omgeven was, en naar beneden toe zag ik iets als vuur, omgeven door een stralende gloed. 28 Zoals de boog die bij regen verschijnt in de wolken, zo zag die gloed eruit. Dit was de aanblik van de stralende verschijning van de HEER, en toen ik dit alles zag, wierp ik me voorover op de grond.

Zingen

Lied 399: 1

*1. Wij loven U, o God, belijden U als Heer.
 Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.
 U zingen alle heemlen, serafs, machten, tronen,
 onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen:
 Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der legerscharen,
 wiens grootheid aard' en hemel heerlijk openbaren!*

Schriftlezing

Kolossenzen 2: 15-23

15 Hij heeft zich ontdaan van de machten en krachten, hij heeft hen openlijk te schande gemaakt en in Christus over hen getriomfeerd.
 16 Laat niemand u iets voorschrijven op het gebied van eten en drinken of het vieren van feestdagen, nieuwemaan en sabbat. 17 Dit alles is slechts een schaduw van wat komt – de werkelijkheid is Christus. 18 Laat u niet veroordelen door mensen die opgaan in zelfvernedering en engelenverering, zich verdiepen in visioenen of zich laten voorstaan op eigen bedenksels.
 19 Zulke mensen richten zich niet naar het hoofd, van waaruit God het hele lichaam, door gewrichtsbanden en pezen ondersteund en bijeengehouden, doet groeien. 20 Als u met Christus dood bent voor de machten van de wereld, waarom laat u zich dan geboden opleggen alsof u nog in de wereld leeft? 21 'Raak dit niet aan, proef dat niet, blijf daarvan af' – 22 het zijn menselijke voorschriften en principes over zaken die door het gebruik vergaan. 23 Dat moet allemaal voor wijsheid doorgaan, maar het is zelfbedachte godsdienst, zelfvernedering en verachting van het lichaam; het heeft geen enkele waarde en dient alleen maar tot eigen bevrediging.

Zingen

Lied 399: 6

*6. Wij zegenen, o Heer, uw goedheid al den dag!
 Geef dat eeuw in eeuw uit, ons lied U loven mag,
 geef, dat wij bij uw komst onstraflijk wezen mogen:
 ontferm, ontferm U, Heer, toon ons uw mededogen!
 Op U steunt onze hoop, o God van ons vertrouwen:
 zij worden nooit beschaamd, die op uw goedheid bouwen*

Preek

Zingen

Psalm 29: 1, 5 en 6

*1. Gij die hoog verheven zijt,
 geeft den HERE heerlijkheid,
 geeft des HEREN naam de eer,
 buigt u juichend voor Hem neer.
 Hoort de grote stem des HEREN,
 alles moet zich tot Hem keren.
 Machten, die het hoofd opsteken,
 worden stil als God gaat spreken.*

*5. Tot in 't diepste van het bos
 maakt zijn stem de stammen los,
 plant de echo van het woord
 zich in dood en leven voort.
 Ja, zijn stem in storm en regen
 brengt ontzetting allerwegen.
 Maar die in zijn huis verkeren
 zingen luid de lof des HEREN.*

*6. Boven 't bodemloos geweld
 heeft de HEER zijn troon gesteld.
 Hij die zetelt op de vloed,
 Koning zal Hij zijn voorgoed.
 Levenskracht zal Hij ons geven,
 ja, zijn volk zal Hij doen leven.
 Overvloedig deelt Hij mede
 voorspoed en geluk en vrede.*

Geloofsbelijdenis

Zingen

Psalm 90: 1

*1. Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen
de zekerheid van allen die U vrezen.
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:
wij zijn in uw ontferming opgenomen.
Wij mogen bouwen op de vaste grond
van uw beloften en van uw verbond.*

Dankgebed

Inzameling van de gaven

Zingen

Lied 487

*1. De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en getogen.
Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.
Zo komt Hij steeds met stille overmacht
en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen.*

*2. Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit.
Heeft in zijn handen onze naam geschreven.
De Heer wil ons bewonen als zijn huis,
plant als een boom in ons zijn eigen leven,
wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid
en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven.*

*3. Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw naam in onze diepste dromen,
Gij hebt ons zelf ontvankelijk gemaakt -
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.*

Zegen